

Elegija.

Gospici J. J.

Kje bivaš zdaj, ti deva ljubezniva,
 O koji rada duša moja sniva?
 Kakó lepó pač tiste dni je bilo,
 Ko glas je tvoj uhó mi željno pilo,
 Ko so slovenski glasi sladkomili
 Z milino svojo dušo mi pojili!
 V očeh ti gorel sveti žar ljubavi,
 Ko spev si pela vzvišen majki Slavi.
 Veselje kratko! Spet me že usoda
 Pehnila je od mojega naróda.
 Po tuji zemlji, daleč spet od doma
 Nesrečni pevec tvoj neznan ti roma ...
 Obrazi tuji, jezik tuj, vse tuje,
 Črtí me vse in vse me zaničuje;
 Ne reče nihče mi besede zlate:
 »Pri nas počij si, semkaj sedi, brate!«
 Pod večer, ko tam daleč na obzorji
 Umira soluce mi v krasnem morji,
 Umikam čestokrat se v kraj samoten
 Izmed ljudij obupan in togoten.
 Tedaj mi v dušo pada bol neznosna,
 A lica mi bledijo solzorosna ...
 Kakó sem sám! Kakó otožnost gloje
 In dan in noč življenje temno moje;
 Kakó moré skrbí me nevesele,
 Kedár slovenske spomnim se dežele!
 V neslogi tam živijo bratje moji —

Kam spravijo prepiri jih in boji?
 A ti mi plakaš, domovina, mati!
 Kdo naj, kdo naj tolažbe sladke dá ti?
 Ve, hčerke krasne majke naše Slave,
 Ve, ve iz spanja dvigati mi glave!
 Poživi Bog vas, deve milooke,
 V zavezo sveto si podajte roke!
 Naprej srčno, navdušeno stopite,
 Oznanjevalke nam mirá bodite!
 Za dragi dom vam srce bodi vneto,
 Kar naše je, to vsem vam bodi sveto!
 Slovenstva naj med vami duh zavlada,
 Vseh naših náđ ve najmilejša nada!
 Po domovini moji križem deve spejte,
 Ljubezni, sloge seme sveto sejte! ...
 So to li morda prazne zlate sanje?
 Sme-li srcé mi verovati vanje?
 Oh, da, oh, da! Ti deva ljubezniva,
 O koji vedno duša moja sniva —,
 Ti živ si up v duu srca mi prižgala,
 S pogumom novim dušo mi navdala!
 Uzorov svetih srce vse kipí ti,
 V zanosu duša mláda se smejí ti ...
 Ljubezni domovinske v tebi tleče
 Preživi žar okrog ti iskre meče ...
 Podobnih tebi Bog nam daj stotine
 Krepostnih dev na srečo domovine!

Zamejski.

Nesreča.

Leno po planjavah
 Reka se vali mi,
 Poti vender v morje
 Nikdar ne zgreši mi.

In nesreča često
 Prav počasi pride,
 V svesti si, da nikdar
 Žrtev ne uide.

Carmen.

